

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Pharismanio Eunucho palatij. 27.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

εις ἕνα τον ὀλεθρον, ὡς τὸ γέρας πρῶ-
πίνοντες τῆς ἱερωσιεύης, ἐδόθησαν.

deprecatoris partes susciperet; verum in
extremum exitium, vt sacerdotij dignita-
tem prodentes, coniecti sunt.

Φαρισματιῶ εὐνόχῳ τῷ παλατίῳ κζ.

Pharismanio Eunuchopalatij. 27.

Αὐδῶ σε ταῖς θείαις βίβλοις ἐμμε-
λετῶν, καὶ ταῖς αὐτῶν κελεῖται μαρτυρίας ἀρμοδίως πρὸς ἀπαν-
τας, ἔπει δὲ πλεονέκτην, καὶ τοῖς ἀλ-
λοτείοις ἑπιμαρμόνον βίοις. καὶ
πάνυ μοι θαυμάζειν ἑστῆκεται, ὅτι σε
ὁ θεὸς ἔρασ ὡς ἔβωσεν ὡς τῆς συνε-
χρῆς ἀναγνώσεως, μετὰ βολὴν τῆς
πρὸς θεοῦ ἔργασάμενος, ὁ μὴ μόνον
τῶν ἀλλοτείων καλύων ἔραν, ἀλλὰ
καὶ τὰ πρὸς τὴν σκορπίαν νοθε-
τῶν ἢ τοίνυν ἀναγνώσκων ἑπιγνώ-
θει μὴ ἑπιγνώσκων ἀναγνώθι.

Audio te in diuinorum librorum medi-
tatione versari, eorumque testimoniis cō-
modè ad quosuis vti: verum auaritiæ stu-
dere, atque in aliena bona infano quodā
impetu ferri. Ac mihi valdè mirari subit,
quò factum sit, vt diuinus amor te minimè
fauciârit, nec ex assidua lectione, volunta-
tis atque instituti mutationem effecerit;
qui non modò aliena concupiscere ve-
rat, sed etiam propria spargere monet.
Quare aut legens agnosce, aut non agno-
scens lege.

Εὐσεβίῳ ἑπισκόπῳ κη.

Eusebio Episcopo. 28.

Πολλῶν πολλοῖς ἔρας ἐκτίγνεται,
ἀλλ' ἔσυνεργεταί ταῖς βουλαῖς, ὡς
ἀνεφικτος. ἔτε γὰρ βασιλείας πᾶς
ὁ βουλόμενος ἐφικνῆται ἔτε ἀλευ-
σίας, ἔτε συζυγίας ἢς βούλεται. εἰ
τοίνυν, ὡς φησὶ, καὶ Ζώσιμος εἰσφρήσασθαι
ἑαυτὸν τοῖς τῷ θεῷ μυστηρίοις ἀγα-
χύντως βιάζεται, μετέπειτα ἀφ' τῆς ἀ-
κριβείας σου, ὅτι λεταροῖς ὁ τῷ θεῷ ναδὸς
ἄσποκλείεται, μέγεις ἂν πλὴν τῷ πά-
θους λάβῃν ἄσπομύξανται.

Multarum rerum amor in animis ori-
tur: at voluntatem non comitatur, vt cum
eiusmodi est, ad quem peruenire quisquā
nequeat. Neque enim regnum, quisquis
vult, consequitur: nec opes, nec coniugiū
quale vult. Quamobrè si Zosimus, vt scri-
bis, impudenter seipsum, ac per vim, in
Dei mysteria immittere conatur, diligen-
ter cura vt intelligat, Dei templum lepro-
sis tamdiu clausum esse, quoad contractū
ex morbo vitium absterferit.

Λουκίῳ ἀρχιδιάκονῳ πηλυσίῳ κθ.

Lucio, Pelusij Archidiacono. 29.

Εἰ ὀφθαλμοὶ ἑπισκόπων τυγχάνου-
σιν οἱ τῷ σέπῳ θυσιασθεῖς διάκονοι,
οὐ δὲ τέπων καὶ συζύγησιν θεῶν ἀρ-
χεῖς, ὅλος ὀφθαλμὸς ὀφθαλμῶν ὑπάρ-
χεν ὡς τὸ ζῶα πολυόμματα, ἐπει-
δὴ καὶ τῆ πρὸς τὸ θεὸν ὁκείνα μὴ
ἐκτίγνεται καὶ βίῳ, ὡς μανθάνω, ἀλλὰ
μόνη τῆ λειτουργία, καὶ μὴ σκοπίζεν
τοῖς φαύλοις ἑπιτηδεύμασι, καὶ τὸν
ἥμιον ἐκείνου θιάσον καὶ χρόνον, καὶ
τὸν περὶ βόμῳ σου ἀκρίτως ἑπισκο-
πον, καὶ χροῖναι τὸ θεῖον βῆμα.

Si venerandi altaris Diaconi, Episcopi
oculi sunt, profectò cum tu Dei permisso
ipsis præsens, totus oculus esse debes, quem-
admodum animalia illa plurimam oculis
prædita (quoniam etiam propinquitatis
ad Deum ratione, ea imitaris, non vita, vt
audio, sed sola muneris sacri functione) ac
non improbis studiis atque consiliis, & ho-
norandum illum chorum ac sodaliticium,
& Episcopum tibi temere ac sine iudicio
morem gerentem obscurare, diuinumque
sacrarium per auaritiā contaminare, dū
opes tibi ipsi per nummariam manuum

ἀνεξέτα-
5050

μανθάνω
700

Leuit. 22.

zech. 1.
10.